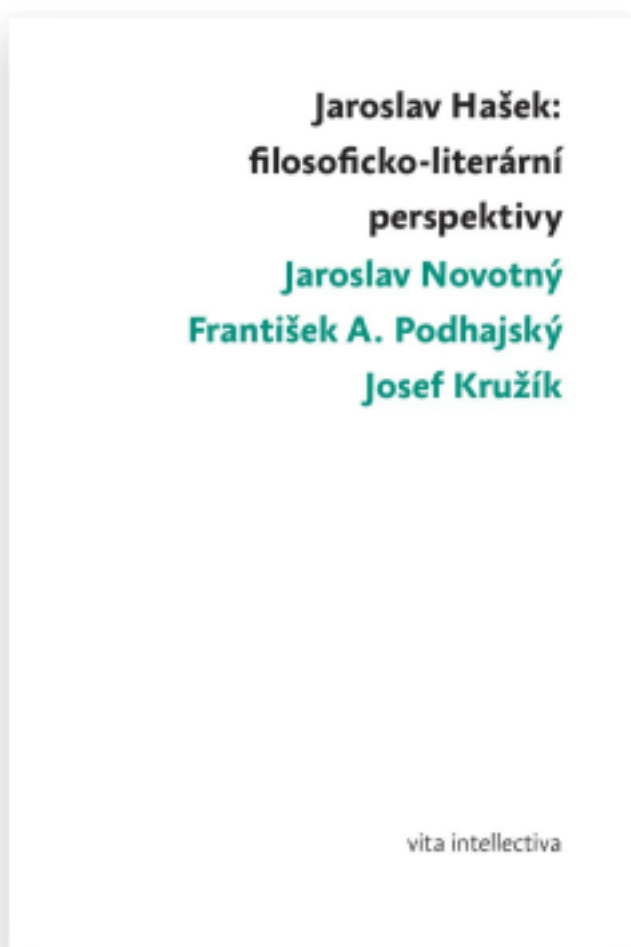

Jaroslav Novotný, František A. Podhajský, Josef Kružík: Jaroslav Hašek: filosoficko-literární perspektivy

---

ISBN 978-80-7476-271-0. Vydala Fakulta humanitních studií Univerzity Karlovy ve spolupráci s vydavatelstvím Togga v roce 2023. Počet stran 150.

KOUPIT

Studenti a zaměstnanci FHS UK mohou knihu pořídit za zvýhodněnou cenu v [Knihovně FHS UK](#).

Anotace

Kniha přináší tři studie na pomezí rozdílných, a přesto vzájemně provázaných interpretačních perspektiv filosofie, resp. hermeneutiky a literární vědy.

První studie se pokouší ve třech oddělených krocích explikovat filosofické aspekty Haškova románu *Osudy dobrého vojáka Švejka*. V prvním kroku se vychází od sledování výskytu tvarů slova filosofovat a sestupuje se přes několik vrstev k možné vlastní filosofické naléhavosti Haškova románu, která vyvěrá z konfrontace jedince s dějinami. Druhý krok připomíná začlenění Haškova románu do dějin moderního románu v pojetí Milana Kundery, který zároveň ukazuje, že

tyto dějiny jsou mj. určovány tím, jak se moderní román sám k fenoménu dějin vztahuje. Ve třetím kroku se v kontextu Heideggerových dějin metafysiky předkládá pokus vidět, jak Haškův román odpovídá na situaci konce těchto dějin.

Druhá studie srovnává Haškovu tvorbu s myšlenkovým a tvůrčím světem Georga Lukácse, a to nejen ohledně možnosti zařazení Haškových *Osudů* v rámci Lukácsovy typologie románu, nýbrž odhaluje i hlubší intelektuální spřízněnost obou autorů přes motiv zvěčnění člověka, jež je příznačné pro moderní společnost, a přes pojetí obrany proti němu.

Poslední studie chápe Haškův román jako modernistické dílo, které má svými postupy blízko Eliotově *Pusté zemi*, Joyceovu *Odysseovi* a Rilkovým *Elegiím z Duina*. Studie se zaměřuje na dvě zmínky z předmluvy a doslovu k prvnímu dílu, věnované Hérostratovi a svatému Aloysiovi. Obě zmínky lze uchopit v perspektivě aplikace tzv. mýtické metody typické pro modernistickou literaturu. Cílem poslední studie pak je zvážit, co spojuje hledače věčné slávy a masturbátora falešné kultury, již v románu představují určitá výchovná paradigmatata, oproti kterým se však konečným výchovným paradigmatem stává sám Švejk.